

مقدمه

از دیرباز بررسی نقش جمعیت و آثار آن بر اقتصاد جوامع مختلف، کانون توجه اندیشمندان بوده است. بر همین اساس، نظریات مختلفی ارائه شده که معروف‌ترین آن نظریه جمعیتی مالتوس است. بیشتر نگرانی‌ها درباره آثار منفی رشد جمعیت، مستقیم یا غیرمستقیم، براساس ایده‌های توماس مالتوس است. وی بر آن بود که اگر رشد جمعیت بیش از تغییرات تکنولوژی باشد آن‌گاه جامعه هرگز نخواهد توانست به سطحی از درآمد برای امراض معاش خود دست یابد. مالتوس سه اثر منفی برای جمعیت بیان می‌کند که عبارتند از: گسترش فقر از نظر کمی و کیفی، محدودیت منابع طبیعی و تخریب محیط‌زیست و عدم بهبود در کیفیت زندگی، که همه این آثار بر رفاه، رشد و فناوری مناطق اثر منفی دارد.

اما آنچه که امروزه در بحث‌های نئومالتوسی درنظر گرفته نمی‌شود این است که میان آثار جمعیت بزرگتر بر درآمد سرانه و رشد فناوری، در اقتصاد روزتایی سنتی زمان مالتوس و اقتصاد مدرن و داشتن بینان تفاوت فراوانی وجود دارد. اورت (Everett) با توجه به شواهد ایالات متحده بیان می‌کند که افزایش جمعیت در یک منطقه خاص سبب تقسیم کار می‌شود که بهنوبه خود سبب ایجاد راهکارهایی جدید می‌شود که بهبود روش‌های گوناگون صنعتی و بهبود تکنولوژی را همراه خواهد داشت (اورت، ۱۹۷۰). بکر (۲۰۰۵) بیان می‌کند که «افزایش اندازه بازار اجازه تخصصی‌تر شدن بیشتر را می‌دهد و نرخ نوآوری افزایش می‌یابد؛ چون هزینه‌های ثابت نوآوری بین تعداد زیادی سرشنکن می‌شود».

همچنین ذخیره ایده‌ها که سبب تغییرات فناوری و رشد منطقه می‌شود، به طور مستقیم سهمی از تلاش تحقیقاتی در سراسر جهان است که تابعی از همه جمعیت نواحی نوآور است (Jones, 2002). براساس نظریه اندیشه محور به‌سادگی استدلال می‌شود که طبق اصول آمار و احتمال وجود جمعیت بالاتر، احتمال پیدایش نیگران در جامعه افزایش می‌یابد که این موضوع سبب افزایش نوآوری و تغییرات فناوری در هر منطقه می‌شود (دلالی و اسماعیلی، ۱۳۸۶).

باید توجه داشت که نه تنها جمعیت، بلکه چگالی جمعیت نیز در هر منطقه سبب پیشرفت تکنولوژی می‌شود. نواحی پر چگالی از شبکه‌های اجتماعی متراکم و نهادهایی بهره‌مندند که امکان مبادله اطلاعات و ایده‌ها و درنتیجه فعال‌سازی نوآوری و پیشرفت فنی را ایجاد می‌کنند و انتشار و تغییرات تکنولوژی را افزایش می‌دهند. چگالی جمعیت نه تنها سبب انتشار تکنولوژی می‌شود، بلکه نیاز و توانایی استفاده از تکنولوژی جدید را نیز فراهم می‌سازد؛ زیرا چگالی جمعیت ویژه‌ای در ایجاد تقاضا برای تغییرات تکنولوژی لازم است که بازار محلی لازم را برای آن به وجود آورد. این

تحلیل تأثیر و چگالی جمعیت بر تغییرات فناوری منطقه‌ای در ایران

زهرا دهقان‌شبانی*

چکیده

جمعیت و چگالی جمعیت، یکی از متغیرهای اثرگذار بر تغییرات فناوری در مناطق است. جمعیت بیشتر، نوآوران بیشتری دربر دارد؛ همچنین با فرض ثابت بودن اندازه زمین، چگالی جمعیت بالاتری ایجاد می‌شود و این چگالی جمعیت نیز ارتباطات و مبادله را تسهیل می‌کند، اندازه بازارها و امکان تخصصی‌شدن آنها را افزایش می‌دهد و سبب افزایش تقاضا برای ابداعات می‌شود. همه این عوامل خلق و انتشار تکنولوژی‌های جدید را ترغیب می‌کند؛ بنابراین جمعیت و چگالی جمعیت هردو توسعه تکنولوژی را تقویت می‌کنند.

هدف این نوشتار، تحلیل تأثیر متغیر جمعیت و چگالی جمعیت بر تغییرات فناوری استان‌های ایران است و در آن از چارچوب مدل کلاسن و نستمن (۲۰۰۶) بهره گرفته می‌شود. الگوی اقتصادستنجدی براساس مدل کلاسن و نستمن طراحی شده است که برای ۲۸ استان ایران طی دوره (۱۳۸۸-۱۳۸۰) با روش داده‌های تابلویی پویا برآورد می‌شود. نتایج به دست آمده از برآورد الگوی اقتصادستنجدی حاکی از تأثیر مثبت جمعیت و چگالی جمعیت بر تغییرات فناوری استان‌ها در ایران است.

کلیدواژه‌ها: چگالی جمعیت، داده‌های تابلویی پویا، رشد اقتصادی منطقه.

جمعیت بیشتر، تغییرات تکنولوژی را تقویت می‌کند. این مفهوم از ویژگی رقابت‌پذیر نبودن (Non-rivalry) تکنولوژی برخاسته است. همان‌گونه که ارو (1962) و رومر (1990) اشاره می‌کنند، هزینه سرمایه‌گذاری در تکنولوژی جدید مستقل از شمار افرادی است که از آن بهره می‌برند؛ بنابراین، با ثابت در نظر گرفتن سهم منابع که مختص تحقیقات است، افزایش در جمعیت به افزایش در تغییرات تکنولوژی منجر می‌شود (Kremer, 1993).

از سوی دیگر، جمعیت بیشتر تقاضای مصرف بیشتری دارد. براساس مدل‌های جدید جغرافیای اقتصادی جدید، افزایش اندازه تقاضای محلی (تقاضای سرانه ضرب در چگالی جمعیت) در یک منطقه، موجب جذب بنگاه‌های صنعتی به سوی آن منطقه می‌شود (Fujita & Krugman, 1995). چنانچه بخش ابداعات از محصولات بخش صنعتی به مثابه مواد واسطه استفاده کند، بهدلیل وجود هزینه حمل و نقل، بخش ابداعات ترغیب به استقرار در منطقه‌ای می‌شود که بنگاه‌های صنعتی در آن مستقرند. با تجمیع بخش ابداعات در منطقه، حق ثبت اختراعات، سرریزهای دانش و تغییرات فناوری منطقه افزایش می‌یابد (Baldwin & Martin, 2003; Ottaviano, 2010).

حتی اگر افزایش جمعیت نتواند صرفه‌جویی ناشی از مقیاس ایجاد کند، افزایش چگالی جمعیت با فرض ثابت بودن صرفه‌جویی ناشی از مقیاس، موجب کاهش حیطه نفوذ بنگاه می‌شود که با کاهش حیطه نفوذ بنگاه، شمار بنگاه‌ها در منطقه افزایش می‌یابد (صباغ کرمانی، ۱۳۸۰). زمانی که بنگاه‌های مشابه مجاور هم‌دیگر مستقر شوند و سبب تمرکز یک صنعت در یک منطقه گردند، سرریزهای دانش و تکنولوژی در میان آنها افزایش می‌یابد و موجب افزایش سطح فناوری در منطقه می‌شوند (هریس و او نایداس، ۲۰۰۰).

۲-۱. مبانی نظری تأثیر متغیر چگالی جمعیت بر تغییرات فناوری منطقه

با تمرکز بر تحلیل‌های منطقه‌ای این امکان به دست می‌آید که مناطقی با چگالی جمعیت بالا که عموماً تجمعی‌های شهری‌اند، شبکه‌های اجتماعی متراکم و نهادهایی داشته باشند که فضایی برای مبادله اطلاعات، ایده‌ها و درنتیجه فعال سازی نوآوری و پیشرفت فنی فراهم سازند و امکان تخصصی شدن آن را افزایش دهند (Martin & et al, 2009, p. 19)؛ بدین ترتیب، این‌گونه مناطق موجب افزایش بهره‌وری نیروی کار و نیز افزایش تقاضا برای ابداعات و رشد منطقه می‌شوند (Ciccone & Hall, 1996).

کارلینو، کاتاجری و هانت (2007) در مقاله‌ای با عنوان «چگالی شهری و نرخ ابداعات» دریافت اند که با دو برابر شدن چگالی استغلل، شدت حق ثبت اختراع (حق ثبت اختراع سرانه) بیست درصد افزایش می‌یابد. کیکونی و هال (1996) نشان دادند که چگالی می‌تواند بازدهی فزاینده‌ای در تولید و درنتیجه تسوء

چگالی جمعیت تغییر تکنولوژی را، به ویژه در کشورهای با سطح تکنولوژی پایین، تقویت می‌کند (Klasen & Nestmann, 2006).

بنابراین، جمعیت و چگالی جمعیت سبب پیشرفت تکنولوژی می‌شود، پس می‌تواند به کشورها برای رهایش از دام مالتوس کمک کند. پرسشی که در اینجا مطرح می‌شود این است که آیا متغیرهای جمعیت و چگالی جمعیت بر تغییرات فناوری در مناطق ایران نیز اثرگذارند؟

این مقاله با هدف پاسخ‌گویی به این پرسش در پنج بخش اصلی سازماندهی شده است؛ در بخش نخست تأثیر چگالی جمعیت بر تغییرات فناوری منطقه بررسی شده است، در بخش دوم، مروری بر تحقیقات انجام‌شده صورت گرفت. الگوی نظری این مقاله در بخش سوم توضیح داده می‌شود و در بخش چهارم طراحی الگوی سنجدی و برآورد مدل آورده شده است. نتایج و پیشنهادها در بخش پنج مقاله ارائه شده است.

۱. مبانی نظری تأثیر متغیر جمعیت و چگالی جمعیت بر تغییرات فناوری منطقه

۱-۱. مبانی نظری تأثیر متغیر جمعیت بر تغییرات فناوری منطقه

دو پارادایم اصلی در زمینه اثر جمعیت بر دیدگاه‌های اقتصادی وجود دارد. در پارادایم مالتوسین (Malthusian paradigm)، چنانچه رشد جمعیت بیش از تغییرات تکنولوژی باشد آن‌گاه جامعه هرگز نخواهد توانست به سطحی از درآمد برای امرار معاش خود دست یابد. پارادایم بوسراپین (Boserupian paradigm) که در برخی مدل‌های رشد درون‌زا دیده شده است. در این پارادایم سطح جمعیت، سرعت تغییرات تکنولوژی را تعیین می‌کند؛ بنابراین، می‌تواند به کشورها برای رهایی از دام مالتوس کمک کند. در دیدگاه بوسراپی، که امروزه این دیدگاه بیشتر کانون توجه اقتصاددانان است، ذخیره ایده‌هایی که سبب تغییرات فناوری و رشد منطقه می‌شود، به‌طور مستقیم سهمی از تلاش تحقیقاتی در سراسر جهان است که تابعی از کل جمعیت نواحی نواور است (Jones, 2002).

روم‌اندیشه را یکی از اداده‌های تولید می‌داند. براساس مدل رشد روم‌برای ایجاد رشد، شمار اندیشه‌های جدید باید در طول زمان افزایش یابد. در مدل رشد روم‌رشد اندیشه‌ها به رشد جمعیت وابسته است (جونز، ۱۳۷۹). بنابراین با توجه به بحث روم‌می‌توان چنین نتیجه گرفت که هرچه جمعیت در یک منطقه افزایش یابد اندیشه نیز در منطقه افزایش یابد.

این دیدگاه‌ها مدل‌های تغییرات تکنولوژی درون‌زا مانند آقیون و هویت (Aghion & Howitt) (1991) و گروسمن و هلپمن (Grossman & Helpman) (1992) سازگار است. براساس این مدل‌ها

در فرهنگ جغرافیای اقتصادی جدید، به آثار جمعیت و چگالی آن بر منطقه، اثر بازار خانگی (ترغیب بنگاهها به مناطق با جمعیت و چگالی بالا) و اثر نوآوری (تأثیر بر نوآوری منطقه) می‌گویند. افزایش چگالی جمعیت اثر دیگری نیز دارد که به نام اثر ازدحام معروف است. این چگالی بیش از اندازه سبب افزایش هزینه حمل و نقل و تولید منطقه و گزینش اطلاعات صحیح می‌شود. به طور خلاصه، این دو اثر با عنوان فرضیه ویلیامسون در زیر مطرح شده است.

فرضیه ویلیامسون (۱۹۶۵) که در چارچوب توسعه اقتصادی مطرح است در مدل‌های شهری و منطقه‌ای نیز وارد شده است. براساس این فرضیه، درجه بالای تمرکز فضایی یا شهری (جمعیت) در مراحل اولیه توسعه اقتصادی مفید و لازم است. با تمرکز جمعیت، تمرکز فضایی صنایع ایجاد می‌شود و تمرکز صنایع، زیرساخت‌های اقتصادی از جمله سرمایه‌گذاری‌های زیربنایی فیزیکی (در حمل و نقل و ارتباطات) و منابع مدیریتی ایجاد می‌کند که باعث افزایش سریز اطلاعات و انباست دانش در اقتصاد می‌شود. درنهایت با گسترش توسعه منطقه تمرکزدایی به دو دلیل رخ خواهد داد. نخست منطقه اقدام به پراکنده کردن زیرساخت‌های اقتصادی و منابع اطلاعاتی به مناطق دیگر می‌کند و دیگر اینکه مناطق با تمرکز بالای اولیه به مناطق پرازدحام و پرهزینه تبدیل می‌شوند و کارایی تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان در آنها کاهش می‌یابد. تمرکزدایی با انتقال صنایع از مناطق مرکز به مناطق پیرامون که در آنها هزینه دستمزد و زمین کمتر است، می‌گردد (فرهمند، ۱۳۸۶). البته آنچه باید کانون توجه قرار گیرد این است که دلیل اصلی ایجاد آثار ازدحام در مناطق با جمعیت و چگالی جمعیت بالا، خود جمعیت نیست، بلکه مدیریت اقتصاد است. به گفته بکر «... مانع اصلی پیشرفت اقتصادی، رشد جمعیت نبوده، بلکه سیاست‌های بد اقتصادی است...؛ اگرچه رشد جمعیت آثار جانبی مبنی نظیر افزایش ازدحام، جرم و جنایت، بخصوص در مراکز شهری را دارد، ولی انسان‌ها برای هزاران سال است که به سمت مراکز پر جمعیت شهری در حرکت‌اند و این مسئله نشان می‌دهد که آثار مثبت جمعیت از آثار منفی آن بیشتر است» (بکر، ۲۰۰۵).

شکل (۱) به طور خلاصه مسیرهای اثرگذاری متغير جمعیت و چگالی جمعیت بر رشد منطقه را نشان می‌دهد.

منبع: یافته‌های پژوهش

بیشتر محصولات واسطه‌ای در دسترس، در نواحی با چگالی بالا ایجاد کند. به گونه‌ای که با دو برابر شدن چگالی اشتغال، متوسط بهره‌وری نیروی کار تقریباً شش درصد افزایش می‌یابد. همچنین تراکم فراوان جمعیت هزینه سرانه ثابت ایجاد زیرساخت‌های لازم برای پیشرفت تکنولوژی را کاهش می‌دهد. همه این آثار موجب ترغیب خلق و انتشار تکنولوژی‌های جدید می‌شود (کلاسن و نستمن، ۲۰۰۶). این دیدگاه با بحث‌های بوسراپ (۱۹۸۱)، کوزنتس (۱۹۶۰)، آقیون و هوات (۱۹۹۲)، گروسمن و هلپمن (۱۹۹۱) و بکر (۱۹۹۹) سازگار است که همگی به طور مستقیم و ضمنی بر اهمیت چگالی جمعیت بر رشد تکنولوژی تأکید دارند. بوسراپ معتقد است که نیاز به سرمایه‌گذاری در تکنولوژی جدید در منطقه‌ای که چگالی جمعیت بالاتری دارد، بیشتر است. افزایش بازدهی ابداعات در مناطق با چگالی بالا عدم مزیت کمبود به طور مطلق مخترعان را جبران می‌کند (Boserup, 1981). چگالی جمعیت نه تنها موجب انتشار تکنولوژی می‌شود، بلکه نیاز و توانایی استفاده از تکنولوژی جدید را نیز ایجاد می‌کند؛ زیرا چگالی جمعیت ویژه‌ای برای ایجاد تقاضای تغییرات تکنولوژی لازم است که بازار محلی لازم را برای آن به وجود آورد. این چگالی جمعیت تغییر تکنولوژی را بخصوص در کشورهای با سطح تکنولوژی پایین تقویت می‌کند (Klasen & Nestmann, 2006).

سیمون و گلاور (۱۹۷۵) یک تئوری پایه‌ای درباره اثر چگالی جمعیت بر رشد زیرساخت‌ها در یک منطقه ارائه دادند. آنان بیان کردند که اگر منافع سرانه حاصل از سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها، صرف‌نظر از میزان چگالی جمعیت، با دیگر سرمایه‌گذاری‌های مشابه باشد و هزینه سرانه سرمایه‌گذاری با افزایش افراد به دلیل صرف‌جویی ناشی از مقیاس کاهش یابد، نسبت هزینه به منفعت یک سرمایه‌گذاری با افزایش چگالی جمعیت کاهش می‌یابد؛ بنابراین با افزایش چگالی جمعیت، نسبت هزینه به منفعت در ارائه زیرساخت‌ها به ویژه حداقل به اندازه سرمایه‌گذاری در دیگر منابع مشابه خواهد بود؛ از این‌رو، با افزایش چگالی جمعیت زیرساخت‌ها (در حمل و نقل و ارتباطات) رشد می‌یابد و سبب ترغیب خلق و انتشار تکنولوژی‌های جدید می‌شود.

همچنین چگالی جمعیت بازدهی سرمایه‌گذاری در کالاهای عمومی، مانند برق و دیگر زیرساخت‌ها را افزایش می‌دهد (Simon, 1977; Frederiksen, 1981) و این سرمایه‌گذاری می‌تواند به مثاله کاتالیزوری برای نرخ تغییر تکنولوژی باشد. یکباره که زیرساخت‌ها ساخته شود، تأثیر چگالی جمعیت فقط بر فرایند نشر تمرکز می‌شود و کمتر بر تقاضای عوامل و زیرساخت اصلی که برای سرمایه‌گذاری تکنولوژی کارآمد لازم است؛ این موضوع می‌تواند موجب بازدهی نهایی کاهش چگالی جمعیت شود.

۲- تحقیقات انجام شده

فردریکسون (۱۹۸۱) در مطالعه‌ای با عنوان «شواهدی بر ارتباط میان چگالی جمعیت و زیرساخت‌ها: برقرسانی در فیلیپین» به بررسی تأثیر دو متغیر چگالی جمعیت و رشد درآمد سرانه استان‌ها بر میزان برقرسانی در استان‌های فیلیپین پرداخت. وی در این مطالعه به پیروی از سیمون و گلاور علیت را از چگالی جمعیت به سمت میزان برقرسانی در نظر گرفته است. نتایج این پژوهش حاکی از تأثیر مثبت چگالی جمعیت بر برقرسانی در استان‌های فیلیپین بوده است.

لنلن و آندرسون (۱۹۸۵) در مطالعه‌ای با عنوان «چگالی جمعیت، نخبگان و توزیع امکانات زیرساختی در تایلند»، عوامل مؤثر بر توزیع زیرساخت‌ها در استان‌های تایلند را به دو دسته عوامل اقتصادی - سیاسی و اقتصادی - جمعیتشناسی تقسیم می‌کند. ایشان در این مقاله عوامل اقتصادی - جمعیتشناسی را چگالی جمعیت معرفی کردند و درآمد سرانه هر استان و شاخص شهرنشینی (درصد افرادی که در یک استان ساکن شهرها هستند) را متغیر مجازی استقرار در منطقه مرکز در نظر گرفتند و متغیرهای سیاسی - اقتصادی را نخبگان موجود در جامعه، اختلافات نژادی معرفی کردند. یافته‌های نوشتار پیش رو نشان می‌دهد که متغیرهای اقتصادی - جمعیتشناسی که شامل چگالی جمعیت، درآمد سرانه استانی، شاخص شهرنشینی و متغیر مجازی دامی مستقر در مناطق مرکز بر زیرساخت‌ها اثر مثبت دارد، که این نتیجه با مطالعه فردریکسون (۱۹۸۱) سازگار است. متغیرهای سیاسی - اقتصادی که شامل نخبگان می‌شود نیز اثری مثبت بر همه زیرساخت‌ها دارد.

کرمر (۱۹۹۳) در مطالعه‌ای با عنوان رشد جمعیت و تغییرات تکنولوژی بر مبنای دو فرض اساسی استوار است؛ نخستین فرض از این ایده گرفته شده که تکنولوژی یک کالای عمومی است که ویژگی رقابت‌ناپذیر - چنانچه رومر (۱۹۹۰) به آن اشاره دارد که ایده‌ها حداقل یک نهاده برای فعالیت تحقیقات آینده است - و استثنان‌ناپذیری دارند. همچنین کرمر در نسخه ساده خود، فرض می‌کند که بهره‌وری تحقیقات هر فرد مستقل از اندازه جمعیت است؛ بنابراین مخترعان بیشتری در جمعیت‌های بزرگتر هستند که این فرض همراه با ویژگی کالای عمومی بودن تکنولوژی، موجب می‌شود که جمعیت بیشتر نرخ رشد بالاتری از تکنولوژی ارائه کنند.

فرض دوم مقاله کرمر مرتبط با مقاله مشهور توماس مالتوس (۱۷۹۸) است که پیش تر بدان پرداختیم. ترکیب این فرضیه‌ها که جمعیت بزرگتر تغییرات تکنولوژی را تقویت می‌کند با دیدگاه مالتوس که تکنولوژی جمعیت را تعیین می‌کند، منجر به این پیش‌بینی می‌شود که نرخ رشد جمعیت سهمی از اندازه جمعیت است.

در مدل کرمر (۱۹۹۳) محصول (Y) توسط یک فرایند تولید کاب داگلاس تولید شده است. زمین و جمعیت (Z) به عنوان نهاده‌ها استفاده شده‌اند. سطح محصول همچنین وابسته به سطح تکنولوژی (A) است.

$$(1) \quad Y = Az^{\alpha} e^{1-\alpha}$$

بعد از نرمال کردن e^{α} به یک و تقسیم دو طرف تساوی بر Z ، می‌توان محصول سرانه \bar{Y} را براساس دیدگاه مالتوس (۱۷۹۸)، درآمد سرانه نمی‌تواند بیش از سطح معاش باشد. در اوضاع اقتصادی

$$\text{الف) } y = Az^{\alpha-1}$$

به دست آورده:

کلاسین و نستمن (۲۰۰۶) در مطالعه‌ای با عنوان «جمعیت، چگالی جمعیت و تغییر تکنولوژی با بسط مدل کرمر» نشان دادند که افزون بر جمعیت، چگالی جمعیت نیز عامل مؤثر بر تغییر تکنولوژی است.

در فرایند تغییر فناوری درونزا، که توسط معادله (۳الف) ارائه شده است، ممکن است چگالی جمعیت نیز مهم باشد؛ برای نمونه، یک کشور (منطقه) با جمعیت بزرگتر ممکن است نسبت به یک کشور (منطقه) با اندازه متوسط، نرخ رشد تکنولوژی بالاتری نداشته باشد، زیرا چگالی جمعیت در کشور (منطقه) دوم در مقایسه با کشور (منطقه) نخست بزرگتر است. این موضوع می‌تواند درست باشد؛ زیرا نیاز به ابداعات جدید از دیدگاه بوسراپ (۱۹۸۱) در کشور (منطقه) دوم بالاتر است؛ چراکه جبران عدم مزیت داشتن به طور مطلق نوآواران است (Klasen & Nestmann, 2006).

همچنین براساس دیدگاه کوزنتس (۱۹۶۰)، بکر و همکاران (۱۹۹۹) و کولاف و ساچر (۱۹۹۸)

سرعت ارتباطات، نشر دانش و تنوع نیروی کار در کشور (منطقه) دوم بیشتر است که این موضوع می‌تواند منجر به سرعت بیشتر پیشرفت تکنولوژیک در مقایسه با کشور (منطقه) با جمعیت بیشتر شود یا چگالی جمعیت بالاتر اندازه بازار مؤثر را افزایش می‌دهد و بازدهی ابداعات را ایجاد می‌کند. این موضوع نه تنها از نظر تئوریک اثبات شده است، بلکه از نظر تحقیقات تجربی نیز نشان داده می‌شود؛ برای نمونه، به آثار کولاف و ساچر (۱۹۹۸)، بلوم و همکاران (۱۹۹۹) و نستمن (۲۰۰۰) مراجعه کنید.

در همین‌باره، کلاسن و نستمن (۲۰۰۶) در مقاله‌ای با عنوان «جمعیت، چگالی جمعیت و تغییر تکنولوژی» با بسط مدل کرمر نشان دادند که افرون بر جمعیت، چگالی جمعیت نیز عاملی مؤثر در تغییر تکنولوژی است. ایشان در این مقاله استدلال می‌کنند که چگالی جمعیت ارتباطات و مبادله را تسهیل می‌سازند، اندازه بازارها را گسترش و امکان تخصصی شدن را افزایش می‌دهد؛ موجب افزایش تقاضا برای ابداعات می‌شود و همه این عوامل، خلق و انتشار تکنولوژیکی جدید را ترغیب می‌کند. این دو برای نشان دادن تأثیر چگالی جمعیت بر تغییرات تکنولوژیکی، از تابع تولید زیر استفاده کردند که در آن تولید وابسته به پارامتر تکنولوژی A^z ، جمعیت Z و زمین e^e است. در این مدل به عکس مدل کرمر متغیر زمین به یک نرمالایز نشده است.

$$Y = Az^z e^{e^e} \quad (4)$$

بعد از تقسیم معادله بالا به جمعیت و مرتب کردن عبارت‌ها تابع تولید سرانه به دست می‌آید که وابسته به چگالی جمعیت است و به صورت زیر بیان می‌شود:

$$y = A(\frac{Z}{e})^{z-1} \quad (5)$$

این معادله را می‌توان بدین شکل تفسیر کرد که چنانچه افراد بیشتری بر یک قطعه زمین ثابت کار کنند،

خوب، مرگ و میر کاهش می‌یابد و بجهه‌های بیشتری به دنیا می‌آیند؛ بنابراین افزایش در محصول منجر به افزایش تولید سرانه نخواهد شد، ولی افزایش اندازه جمعیت را دربر خواهد داشت. در این مدل، کرمر فرض می‌کند که فرایند تعديل جمعیت نسبت به اوضاع اقتصادی آنی رخ می‌دهد؛ بنابراین درآمد سرانه فرض شده است که مقدار ثابت \bar{y} است.

معادله (۱ الف) می‌تواند برای سطح تعادل اندازه جمعیت حل شود:

$$(2) z = \left(\frac{\bar{y}}{A} \right)^{\frac{1}{z-1}} \quad (2)$$

معادله (۳) نشان می‌دهد که اختراع جدید وابسته به اندازه جمعیت و بهره‌وری هر فرد در تحقیقات مشابه است؛ بنابراین سطح جمعیت بالاتر، نرخ رشد تکنولوژی بالاتری خواهد داشت.

$$(3) \frac{\dot{A}}{A} = z * r \quad (3)$$

که $\frac{\dot{A}}{A}$ نرخ رشد تکنولوژی و r بهره‌وری تحقیقات هر فرد است و Z اندازه جمعیت است (کرمر، ۱۹۹۳).

این نسخه از مدل کرمر، بر مبنای یکسری فرضیات محدودکننده استوار شده است؛ بنابراین کرمر (۱۹۹۳) برخی آنها را کنار گذاشت و مدلی تعمیم یافته ارائه کرد. کرمر در گام نخست، بهره‌وری تحقیقات r را وابسته به درآمد، یعنی تابعی از درآمد در نظر گرفت؛ به ویژه آنکه درآمد بالاتر ممکن است بهره‌وری تحقیقات هر فرد را افزایش دهد. با این گسترش، توضیح اینکه چرا برخی کشورهای با جمعیت بالا، مانند چین و هند به طور نسبی سطح تکنولوژی پایینی دارند، ممکن می‌شود؛ دوم، کرمر، دیدگاه جونز (۱۹۹۵، ۱۹۹۲) را در نظر گرفت که براساس آن ارتباطی خطی میان نرخ رشد تکنولوژی و سطح آن وجود دارد؛ سوم، وی این فرضیه که بهره‌وری تحقیقات مستقل از اندازه جمعیت است را کنار گذاشت. وی معادله تحقیقات (۳الف) را که شامل متغیر Z با توان و سطح جمعیت است، فرمول بندی کرده است. این مطلب درنتیجه این واقعیت که بهره‌وری تحقیقات با جمعیت افزایش می‌یابد در بیان کوزنتس (۱۹۶۰)، گروسمن و هلپمن (۱۹۹۱) یا آقیون و هویت (۱۹۹۲) مطرح شده بود؛ بنابراین معادله تغییرات تکنولوژی به صورت زیر ارائه می‌شود:

$$\frac{\dot{A}}{A} = r * \frac{Z}{e} \quad (3\text{الف})$$

با توجه به مباحث بالا الگوی سنجی برای تحلیل تأثیر چگالی جمعیت بر تغییرات فناوری به صورت زیر است:

$$Ln(A_{i,t}) = [Ln(a_{i,t}) - Ln(a_{i,t-1})] = \beta_1 Ln(a_{i,t}) + \beta_2 d_{i,t} + \beta_3 Ln(pop_{i,t}) + \beta_4 Ln(pro_{i,t-1}) + \varepsilon_{i,t} \quad (8)$$

که $\varepsilon_{i,t}$ خطای تصادفی است. با استفاده از معادله (۸)، معادله پویای زیر بدست می‌آید:

$$Ln(a_{i,t}) = Ln(a_{i,t-1}) + \beta_2 d_{i,t} + \beta_3 Ln(pop_{i,t}) + \beta_4 Ln(pro_{i,t-1}) + \varepsilon_{i,t} \quad (9)$$

هنگامی که در مدل داده‌های تلفیقی، متغیر وابسته به صورت وقعه در طرف راست ظاهر می‌شود، دیگر برآوردگرهای (OLS) سازگار نیست (هیشانو، آرلانو باند و بالتجی، ۱۹۹۵) و باید به روش‌های برآورد دو مرحله‌ای (2SLS) اندرسون و هشیانو یا گشتاورهای تعمیم‌یافته (GMM) آرلانو باند (۱۹۹۱) متولّش شد. ماتیاس و سوستر بیان می‌کنند که برآورد (2SLS) ممکن است به سبب مشکل در انتخاب ابزارها، واریانس‌های بزرگ برای ضرایب مشکلاتی به وجود آورد و برآوردها از لحاظ آماری معنادار نباشد؛ بنابراین روش (GMM) توسط آرلانو باند برای حل این مشکل پیشنهاد شده است. این تخمین‌زن با کاهش تورش نمونه، پایداری تخمین را افزایش می‌دهد و ضمن اینکه به واسطه انتخاب صحیح و با اعمالی یک ماتریس وزنی می‌تواند برای شرایط ناهمسانی واریانس و نیز خودهمبستگی ناشناخته، برآوردکننده قدرتمندی شمرده شود.

با توجه به این مباحث، در این مقاله معادله (۷) توسط روش (GMM) برای ۲۸ استان ایران طی سال‌های ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۸ برآورد گردیده است.

اطلاعات و آمار استفاده شده در این پژوهش از آمار حساب‌های منطقه‌ای از سایت مرکز آمار ایران گردآوری شده است. برای محاسبه چگالی جمعیت - جمعیت هر استان تقسیم بر مساحت هر استان - از اطلاعات حساب‌های منطقه‌ای مرکز آمار ایران استفاده شده است. برای ساختن شاخص سرمایه انسانی هر استان - این شاخص به عنوان میزان ذخیره دانش هر استان در نظر گرفته شده است - از میزان سطوح تحصیلات نیروی کار در استان‌های مختلف استفاده شده است؛ به طوری که نیروی کار موجود در هر استان بر حسب سطح تحصیلات به پنج دسته تقسیم شد که به هر یک وزن‌های یک تا پنج داده شد؛ بدین ترتیب، میزان ارزش سرمایه انسانی برای استان‌ها در سال‌های مختلف اندازه‌گیری شود. امتیازدهی این پنج بخش به این صورت بوده است که مقاطع سوادآموزی و ابتدایی امتیاز یک، مقطع راهنمایی امتیاز دو، دوره متوسطه امتیاز سه، پیش‌دانشگاهی امتیاز چهار و تحصیلات عالیه امتیاز

بهره‌وری نهایی هر نفر کاهش خواهد یافت و به عکس. در این مدل نیز مانند مدل کرم‌فرض می‌شود که جمعیت بی‌درنگ با شرایط اقتصادی تعديل شود. چگالی جمعیت تعادلی به صورت زیر دارد:

$$\frac{z}{e} = \left(\frac{\bar{y}}{A} \right)^{\frac{1}{\alpha-1}} \quad (6)$$

در این مدل نرخ رشد تکنولوژی ($\frac{\dot{A}}{A}$) بستگی به بهره‌وری تحقیق هر فرد (r^* ، اندازه جمعیت « Z »، سطح تکنولوژی « A ») و متغیر اضافی چگالی جمعیت « d » دارد که به صورت زیر مشاهده شدنی است:

$$\frac{\dot{A}}{A} = rz^{\psi} d^{\beta} A^{\phi-1} \quad (7)$$

در معادله بالا $0 < \beta < 1$ فرض شده است. تأثیر چگالی جمعیت بر تغییر تکنولوژی بازدهی کاهنده نسبت به مقیاس را عرضه می‌کند که اثر آن مثبت است؛ اما در طول زمان کاهش می‌یابد. معادله (۷) نشان می‌دهد که افزون بر جمعیت، چگالی جمعیت نیز بر نرخ رشد تکنولوژی مؤثر است.

۴. طراحی الگوی سنجی برای تحلیل اثر متغیرهای جمعیت و چگالی جمعیت بر تغییرات فناوری
برای بررسی اثر متغیر چگالی جمعیت بر تغییرات فناوری، از الگوی کلاسیک و نستمن (۲۰۰۶) استفاده شده است (معادله (۷)).

$$A_{it} = f(d, a_{it-1}, pop, pro) \quad (5)$$

براساس رابطه فوق، تغییرات فناوری ($A_{it} = Ln(\frac{a_{it}}{a_{it-1}})$) تابعی از چگالی جمعیت « d »، جمعیت pop ، سطح دانش منطقه a_{it-1} ، بهره‌وری محققان منطقه pro است. در معادله (۵) به پیروی از کوستا و آیزی (۲۰۰۱) فرض می‌شود که فناوری، دانش فنی است که سرمایه انسانی (نیروی کار ماهر) عامل اصلی ایجادکننده آن است؛ بنابراین در این پژوهش سرمایه انسانی پراکسی برای فناوری در یک منطقه در نظر گرفته می‌شود و فناوری دوره قبل منطقه نیز به عنوان سطح دانش موجود در منطقه در نظر گرفته شده است، معناداری متغیر سطح فناوری دوره قبل بیان می‌کند که تولید فناوری و ابداعات وابسته به ذخیره دانش گذشته است. علامت این متغیر می‌تواند منفی یا مثبت باشد، علامت منفی برای ضرب این متغیر حاکی از آن است که در مناطق هرچه ذخیره دانش بالاتر باشد کشف دانش در طول زمان دشوار است و علامت مثبت آن به این معناست که در مناطق هرچه ذخیره دانش بالاتر باشد کشف دانش در طول زمان راحت‌تر است.

پنج گرفتند و عدد به دست آمده بر جمعیت کل استان تقسیم شد؛ بدین ترتیب، میزان سرمایه انسانی سرانه هر استان به دست می‌آید.

برای محاسبه بهره‌وری محققان در هر استان از آمار سرشماری کارگاه‌های دارای فعالیت تحقیق و توسعه کشور که در سایت مرکز آمار ایران ارائه می‌شود استفاده شده است.

۴-۱. برآورد مدل

روش برآورد در این تحقیق، روش داده‌های تابلویی پویاست. پیش از برآورد مدل، لازم است که مانایی متغیرها بررسی شوند. برای بررسی مانایی داده‌های پانل می‌توان از آزمون‌های ریشه واحد دیکی فولی تعییم یافته (ADF)، لوین، لین و چو (LLC)، دیکی فولر تعییم یافته فیشر (ADFF) و فیلیپس، پرون، فیشر (FPF)، ایم پسراشین (IPS) و بریتانگ و هادری و... استفاده کرد. اما در این مقاله به سبب کوتاه بودن بعد زمانی داده‌های پانل، نتایج آزمون ریشه واحد معتبر نیست (Baltagi, 2005, p. 241, 243, 247) بنابراین نیازی به آزمون ریشه واحد نبود.

نتایج برآورد مدل فناوری (۷) در جدول (۱) ارائه شده است. در تخمین این مدل برای بررسی معتبر بودن ماتریس ابزارها از آزمون سارگان استفاده شده است. در این آزمون فرضیه صفر حاکی از عدم همبستگی ابزارها با اجزای اخلاق است. مقدار احتمال آماره آزمون سارگان در هر دو مدل به ترتیب برابر با یک است؛ بنابراین فرضیه صفر مبنی بر عدم همبستگی ابزارها با اجزای اخلاق را نمی‌توان رد کرد و می‌توان چنین نتیجه گرفت که ابزارهای استفاده شده برای تخمین اعتبار لازم را دارند.

در مدل فناوری، چهار متغیر، لگاریتم چگالی جمعیت (Ld)، لگاریتم جمعیت ($Lpop$)، لگاریتم سطح دانش منطقه ($La(t-1)$ ، لگاریتم بهره‌وری محققان در استان‌های مختلف ($Lpro(t-1)$) بر فناوری مؤثرند. براساس جدول (۱) متغیر لگاریتم جمعیت و چگالی جمعیت اثر مثبت بر فناوری منطقه و از نظر آماری به ترتیب در سطح هفت درصد و پنج درصد اهمیت معنادار هستند. ضریب این متغیرها نشان می‌دهد که با افزایش یک درصد جمعیت، فناوری منطقه 0.8 درصد و با افزایش یک درصدی چگالی جمعیت 9.8 درصد فناوری تغییر می‌یابد. علامت این متغیرها مطابق با پیش‌بینی‌های تئوریکی است.

بدین صورت که اندازه جمعیت بزرگتر، نوآوران بیشتری ایجاد می‌کند؛ همچنین با فرض ثابت بودن اندازه زمین چگالی جمعیت بیشتری ایجاد می‌کند و چگالی جمعیت نیز ارتباطات و مبادله را تسهیل می‌سازد، اندازه بازارها را گسترش و امکان تخصصی شدن را افزایش می‌دهد و موجب افزایش تقاضا

برای ابداعات می‌شود و همه این عوامل خلق و انتشار تکنولوژی‌های جدید را ترغیب می‌کند؛ بنابراین جمعیت و چگالی جمعیت هردو توسعه تکنولوژی را تقویت می‌کنند.

متغیر سطح دانش موجود در منطقه که اثری مثبت و معنادار بر تغییرات فناوری دارد، بیان می‌کند که تولید فناوری و ابداعات وابسته به ذخیره دانش گذشته است و علامت مثبت آن به این معناست که در مناطق هرچه ذخیره دانش بالاتر باشد کشف دانش در طول زمان راحت‌تر است.

متغیر بهره‌وری نیروی کار دوره قبل در هر منطقه اثری مثبت بر تغییرات فناوری منطقه در دوره جاری است و از نظر آماری در سطح پنج درصد اهمیت معنادار است. بدین صورت که هرچه بهره‌وری محققان در دوره قبل بیشتر باشد، باعث افزایش بیشتر تغییرات فناوری خواهد شد.

جدول (۱): نتایج برآورد مدل تغییرات فناوری برای ۲۸ استان ایران طی دوره (۱۳۸۸-۱۳۸۰) به روش (GMM)

مدل	متغیرها
۰/۱۵	C
۱/۶۱ (۰/۱۰۸)	La(t-1)
۰/۱۹۷	LPOP
۷/۸۷ (۰/۰۰۰)	Ld
۰/۰۸	Lpro(t-1)
۱/۷۷ (۰/۰۷۶)	آزمون سارگان
۰/۹۹	والد
۱۰/۴۴ (۰/۰۰۰)	
۰/۱۴۸	
۱۶/۲۱ (۰/۰۰۰)	
۲۰/۰۹	
۱/۰۰	
۳۷/۵۱	

مقادیر ردیف اول هر متغیر، ضریب متغیر در مدل، و مقادیر ردیف دوم مقدار آماره χ^2 و مقادیر داخل پرانتز مقدار احتمال است.

تعداد مشاهدات = ۱۶۸

منبع: محاسبات پژوهش.

جمع‌بندی

در این مقاله، نخست مبانی نظری اثربداری متغیر جمعیت و سپس متغیر چگالی جمعیت بر تغییرات فناوری بررسی شد سپس الگوی کلاسن و نستمن (۲۰۰۶) که بسط الگوی کرم (۱۹۹۳) است مطرح شد و بر مبنای الگوی کلاسن و نستمن الگوی اقتصادسنجی طراحی گردید که در آن دو متغیر جمعیت و چگالی جمعیت متغیرهای اثربدار بر تغییرات فناوری اند. سپس الگوی طراحی شده، برآورد گردید که نتایج حاصل از برآورد الگوی اقتصادسنجی در استان‌های ایران در جدول (۱) نمایش داده شد. براساس مباحث تئوریکی و همچنین نتایج برآورد الگوی سنجی، افزایش جمعیت و چگالی جمعیت هر دو سبب افزایش تغییرات فناوری می‌شود؛ بنابراین به کشورها برای رهاسدن از دام مالتوس کمک می‌کند.

منابع

- او سولیوان، آرتور (۱۳۸۶)، مباحثی در اقتصاد شهری، ترجمه جعفر قادری و علی قادری، تهران، نور علم.
- جونز، چارلز آی. جونز (۱۳۷۹)، مقدمه‌ای بر رشد اقتصادی، ترجمه حمید سهرابی و غلامرضا گرایی نژاد، تهران، سازمان مدیریت و برنامه ریزی.
- دلالی اصفهانی، رحیم و رضا اسماعیلزاده، «نگرشی نو بر ایده‌های جمعیتی (بازبینی اندیشه‌های مالتوس، کینز و بکر)» (بهار و تابستان ۱۳۸۶)، *علوم اجتماعی*، ش، ۱، ص ۹۷-۱۲۰.
- دهقان شبانی، زهرا (۱۳۹۰)، *تحلیل منطقه‌ای رشد اقتصادی در ایران*، پایان‌نامه دکتری اقتصاد، دانشکده اقتصاد و علوم اداری، دانشگاه اصفهان.
- سasan، عبدالحسین (۱۳۶۴)، *اقتصاد جابجاگری (حمل و نقل)* و بررسی راههای اصفهان، تهران، جهاد دانشگاهی.
- صبح‌کرمانی، مجید (۱۳۸۰)، *اقتصاد منطقه‌ای*، تهران، سمت.
- فرهنمند، شکوفه (۱۳۸۶)، *تحلیل فضایی توسعه شهری در ایران (تعامل شهر و اقتصاد)*، پایان‌نامه دکتری اقتصاد، دانشکده اقتصاد و علوم اداری، دانشگاه اصفهان.
- مومنی، مهدی (۱۳۷۷)، *اصول و روش‌های برنامه ریزی ناحیه‌ای*، تهران، گویا.

Aghion, P. and P. Howitt (1992), A Model of Growth through Creative Destruction, *Econometrica*, 60, p. 323-52.

Baltagi, B. (1995), *Econometric analysis of panel data*, Wiley. com.

Baltagi, B. (2005), *Econometric analysis of panel data*, Wiley. com.

Baldwin, R., R. Forslid, P. Martin, G. Ottaviano and Robert-Nicoud, (2003) , *Economic Geography and Public Policy*, forthcoming, Princeton University Press.

Baldwin, R. E., & Martin, P. (2004), "Agglomeration and regional growth", *Handbook of Regional and urban Economics*, 4, p. 2671-2711.

Beker, Gary and Richard Posner Blog.(2005), Reteried, Dec. 10 from <http://www.becker-posner-blog.com>.

Becker, G. S., Glaeser, E. L., & Murphy, K. M. (1999), "Population and economic growth", *The American Economic Review*, 89(2), p. 145-149.

Boserup, E., & Boserup, E. (1981), *Population and technological change: A study of long-term trends* (p. 194). Chicago, University of Chicago Press.

Carlino, G. A., Chatterjee, S., & Hunt, R. M. (2007), "Urban density and the rate of invention", *Journal of Urban Economics*, 61(3), p. 389-419.

Ciccone, A. and R. Hall, (1996), "Productivity and the density of Economic Activity", *American Economic Review*, 87, p. 54-70

Conroy, H. V., & Demombynes, G. (2008), Density, Distance, and Division in Latin America and the Caribbean: Analysis with a Unified Local-Level Economic Welfare Map.

Everett, A. H. (1823), *New ideas on population: with remarks on the theories of Malthus and Godwin*, John Miller.

Frederiksen, P. C. (1981), "Further Evidence on the relationship between Population Density and Infrastructure: the Philippines and electrification", *Economic Development and cultural Change*, 29(4), p. 749-758.

Grossman, G. M., & Helpman, E. (1993), *Endogenous innovation in the theory of growth* (No. w4527), National Bureau of Economic Research.

Harris, Richard (2008), *Models of Regional Growth: Past, Present and Future*, Center for Public Policy for Regions.

به بیان فلپس «...فکر کنم به سختی بتوان تصور کرد که امروزه چقدر بدیخت بودیم اگر رشد سریع جمعیت در گذشته را که تکنولوژی‌های بی‌شمار امروزمان را مدیون آن هستیم وجود نداشت» (دلالی و اسماعیلی، ۱۳۸۶، به نقل از فلپس، ۱۹۶۶).

اما باید توجه داشت که حتی با اینکه مالتوس بعدها بسیاری از عقاید خود را تعديل و اصلاح کرد، امروزه هنوز بسیاری از سیاست‌گذاران و حتی اقتصاددانان بر نخستین نظریات او تأکید دارند. در نقد دیدگاه مالتوس و بسیاری از اقتصاددانان همین بس که او فقر و رنج توده مردم را ناشی از قوانین طبیعی و رشد جمعیت می‌پندشت، نه از بی‌عدالتی اجتماعی یا نبود و کمبود نهادهای اصلاح‌گرایانه در درون جوامع مختلف. بنابراین با توجه به مبانی نظری و نتایج براورها در این مقاله، توصیه می‌شود که سیاست‌مداران و سیاست‌گذاران در ایران نباید با پنداری بدینسانه به اندازه جمعیت با فراموش کردن یا کنار گذاشتن مشکلات اصلی، منابع را در جایی صرف کنند (کنترل جمعیت) که موفقیت در صرف آن نتیجه‌ای جز ایجاد مشکلات بسیار مهم‌تر در آینده برای جامعه نخواهد داشت.

ld1 | .9896113 .0947659 10.44 0.000 .8038734 1.175349
 lpop | .0089252 .0050374 1.77 0.076 -.0009479 .0187983
 lpro
 L1. | .1488632 .0091847 16.21 0.000 .1308616 .1668649
 _cons | .6157899 .382631 1.61 0.108 -.134153 1.365733

Warning: gmm two-step standard errors are biased; robust standard errors are recommended.
 Instruments for differenced equation
 GMM-type: L(2/.).lhum L(1/.).ld1 L(1/.).lpop
 L(2/.).L.lpro
 Standard: D.pop D.ld1
 Instruments for level equation
 Standard: _cons
 .estat sargan

Sargan test of overidentifying restrictions
 H0: overidentifying restrictions are valid
 $\chi^2(59) = 23.59268$
 Prob > chi2 = 1.0000

	۱۲۳.۵۶	۲۰۷۷.۹۴	۱۵۸۴۱۸۳	۱۲۸۴
۰۵۲۰.۶۴۵	۱۲۲۵.۷۳	۳۷۵۱۸۱۰	۱۵۸۰۵۶۵	۱۲۸۵
۰۵۰۱۱۹۱	۱۲۱۹۵۲	۳۷۶۵۲۸۲	۱۵۸۴۶۴۲	۱۲۸۶
۰۵۴۴۸۰۳	۱۲۱۳۷۸۷	۳۷۷۸۹۵۰	۱۵۸۵۹۱	۱۲۸۷
۰۵۵۶۱۴۴	۱۲۱۸۴۴۴	۳۷۹۲۰۲۲	۱۵۸۷۲۲۸	۱۲۸۸
۰۵۷۷.۹۴۶		۳۷۹۵۰۵۱	۱۵۸۱۷۶	۱۲۸۹
۰۵۷۷.۹۴۶	۱۰.۳۱۰۱۵	۲۰۲۵.۰	۱۵.۲۳۸	۱۲۸۱
۰۵۷۷.۹۴۶	۱۰.۱۸۱۹۷	۲۰۲۶۰۱۶	۱۵.۰۳۷	۱۲۸۲
۰۵۷۷۱۷۹	۱۱.۶۳۷۹	۲۰۲۷۷۳۷	۱۵.۰۴۹۸	۱۲۸۳
۰۵۷۷۱۷۹	۱۱.۵۷۹۱	۲۰۲۸۰۲	۱۵.۰۵۸۲	۱۲۸۴
۰۵۷۷۱۷۹	۱۱.۷۰۵۸	۲۰۲۹۶۵۹	۱۵.۰۷۷۴	۱۲۸۵
۰۵۷۷۱۷۹	۱۱.۸۱۳۰۱	۲۰۳۰۴۱۵	۱۵.۲۴۲۷	۱۲۸۶
۰۵۷۷۱۷۹	۱۱.۹۹۹۲	۲۰۳۰۸۹۳	۱۵.۲۸۸۰	۱۲۸۷
۰۵۷۷۱۷۹	۱۲.۰۰۵۹۳	۲۰۳۱۲۷۵	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۸۸
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۲	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۸۹
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۷	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۰
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۱
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۷	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۲
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۸	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۳
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۴
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۵
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۶
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۷
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۸
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۹
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۰
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۱
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۲
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۳
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۴
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۵
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۶
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۷
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۸
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۹
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۰
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۱
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۲
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۳
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۴
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۵
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۶
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۷
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۸
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۹
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۰
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۱
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۲
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۳
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۴
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۵
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۶
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۷
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۸
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۹
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۰
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۱
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۲
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۳
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۴
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۵
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۶
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۷
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۸
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۹
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۰
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۱
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۲
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۳
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۴
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۵
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۶
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۷
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۸
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۹
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۰
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۱
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۲
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۳
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۴
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۵
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۶
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۷
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۸
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۹
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۰
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۱
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۲
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۳
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۴
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۵
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۶
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۷
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۸
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۹
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۰
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۱
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۲
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۳
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۴
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۵
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۶
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۷
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۸
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۹
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۰
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۱
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۲
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۳
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۴
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۵
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۶
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۷
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۸
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۹
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۰
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۱
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۲
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۳
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۴
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۵
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۶
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۷
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۸
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۹
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۰
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۱
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۲
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۳
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۴
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۵
۰۵۷۷۱۷۹		۲۰۳۱۷۹۹	۱۵.۲۲۲۸	۱۲۹۶
۰۵۷۷۱۷۹		۲		

